

با توجه به اهمیت و ضرورت حفظ حقوق آزمودنی در تحقیقات علوم پزشکی، و ضرورت شفافیت و انطباق در تأمین هزینه مورد نیاز طرح‌های تحقیقاتی، یادآور می‌شود:

۱. کلیه مخارجی که آزمودنی (اعم از گروه مورد یا کنترل) در طول مطالعه، به سبب شرکت در مطالعه از جیب خود پرداخت می‌کند باید از سوی پژوهشگر مسئول مطالعه به وی بازپرداخت شود و آزمودنیها به سبب شرکت در مطالعه نباید متحمل هیچگونه هزینه اضافه‌ای شوند.
۲. هزینه کلیه مداخلات تشخیصی و درمانی که با هدف پژوهش انجام می‌شوند و در پروتکل معمول تشخیصی و درمانی بیماران مشابه وجود ندارند، باید توسط پژوهشگر تأمین شود. بنابراین، در این گونه موارد استفاده از دفترچه بیمه، یا استفاده بدون مجوز از امکانات بیمارستان و یا تحمیل هرگونه هزینه بر آزمودنی ممنوع است.
۳. هزینه کلیه مداخلات تشخیصی و درمانی که با هدف درمان انجام می‌شوند و در پروتکل معمول تشخیصی و درمانی بیماران مشابه وجود دارند، باید به روش معمول درمانی تأمین شود و استفاده از منابع مالی پژوهشی برای اینگونه خدمات ممنوع است.

در همین راستا یادآور می‌شود:

- طبق بند ۹-۵۰ راهنمایی اخلاقی کارآزماییهای بالینی، کمیته اخلاق (یا شورای دارای تفویض اختیار از این کمیته) باید مطمئن گردد که اطلاعات مرتبط با پرداخت (شیوه، مقدار و جدول پرداخت) در فرم رضایتنامه مکتوب و سایر مستندات ارائه شده به افراد موجود بوده و نحوه پرداخت هزینه‌ها نیز مشخص باشد.
- طبق بند ۸-۵۰ راهنمایی اخلاقی کارآزماییهای بالینی، کمیته اخلاق (یا شورای دارای تفویض اختیار از این کمیته) باید مقدار و شیوه پرداخت به شرکت کننده را بررسی نموده و اطمینان حاصل نماید که هزینه‌ها به طور صحیح در طول مطالعه تقسیم شده و پرداخت آن به پایان رساندن مطالعه توسط شرکت کنندگان منوط نگردیده است.
- مطابق بند ۲۲ راهنمایی اخلاقی کارآزماییهای بالینی، کمیته اخلاق (یا شورای دارای تفویض اختیار از این کمیته) باید میزان و روش پرداخت به شرکت کنندگان در مطالعه را تایید کند، این دو موضوع نباید به ترتیبی باشند که مشارکت کنندگان احتمالی را وادار به ورود یا ماندن در مطالعه کرده یا تصمیم‌گیری ایشان را تحت تاثیر قرار دهد.